

ارزیابی کارایی مؤلفه‌ای با ورودیها و خروجیهای مشترک

کاربردی از تحلیل پوششی داده‌ها

سید اسماعیل نجفی (نویسنده مسؤول)

گروه مهندسی صنایع، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

Email: Najafi14114@yahoo.com

الهام شفقی

کارشناس ارشد مهندسی صنایع، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

فایق ظاهری

گروه مهندسی صنایع، واحد سندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سندج، ایران

تاریخ دریافت: ۹۰/۱۱/۲۱ * تاریخ پذیرش: ۹۱/۰۷/۹

چکیده

تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها بر اساس برنامه ریزی ریاضی بنا شده است و در محاسبه کارایی نسبی واحد‌های تصمیم‌گیرنده متجانس بکار می‌رود. کارایی نسبی هر واحد تصمیم‌گیرنده تابعی از ورودیها و خروجیهای آن واحد است. اما در برخی از موقعیت‌های واقعی دیده می‌شود که واحد تحت ارزیابی خود چند کار متفاوت انجام می‌دهد یا به چند مؤلفه متفاوت تقسیم می‌شود. در چنین موقعیت‌هایی ورودیها بین مؤلفه‌های واحد تقسیم شده و هر کدام از مؤلفه‌ها خود دارای خروجی مختص به خود می‌باشند. در این موارد با به کار بردن مدل‌های DEA استاندارد، میزان ناکارایی مؤلفه‌ها را نمی‌توانیم تحلیل کنیم. از این رو ارزیابی کارایی مؤلفه‌ای با مدل‌سازی خاص خود مطرح می‌گردد که به آن MCDEA می‌گویند. در این مقاله، به ارزیابی واحد نگهداری و تمیرات شرکت شاسی ساز از مجموعه گروه بهمن در ۴ دوره ۶ ماهه با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها ارزیابی گردید. در آن از شاخصهای خروجی نظریه: MTBF، OEE و MTTR استفاده شده است. همچنین در این مدل عواملی همچون نیروی انسانی، هزینه‌ها و نوآوری به عنوان ورودی در کارایی هر کدام از مؤلفه‌های واحد و نیز کارایی تجمعی، مورد بررسی قرار گرفته‌اند. پس از مدل‌سازی و ارزیابی، میزان ناکارایی هر یک از مؤلفه‌ها مشخص و تجزیه و تحلیل گردید است.

کلمات کلیدی: کارایی مؤلفه‌ای، تحلیل پوششی داده‌ها، ارزیابی عملکرد.

آنالیز پوششی داده ها (DEA) یک تکنیک برنامه ریزی ریاضی است که برای اندازه گیری کارآبی نسبی واحدهای تصمیم گیرنده DMUs^۱ از آن استفاده می شود. بدون شک رسالت و هدف اساسی هر مجموعه بهره برداری مؤثر و کارا از منابع در اختیار می باشد. استفاده از فنون و تکنیکهای پیشرفته و شناخت فرستهها و محدودیتهای بالقوه و بالفعل منوط به آگاهی از وضعیت فعلی واحد می باشد. این رو تحلیل پوششی دادهها به عنوان ابزاری کارآمد برای این امر می تواند مورد استفاده قرار گیرد. تحلیل پوششی داده ها را چارنژ، کوپر و رودز جهت اندازه گیری راندمان یا کارایی پایه گذاری کردند که امروزه یکی از روشهای قابل قبول و مطرح می باشد و کمک بسیار زیادی به مدیران برای شناخت دقیق تر واحدهای تحت مدیریت می نماید. کارایی نسبی هر واحد تصمیم گیرنده تابعی است از ورودیها و خروجیهای آن واحد. واحد تصمیم گیرنده کارایی تکنیکی است اگر از ورودیهای خود ، بهترین استفاده را بنماید تا بتواند به بهترین خروجی ممکن دست یابد. سیستمی را در نظر بگیرید که دارای مؤلفه های متفاوتی است اگر این سیستم کارا شود می توان گفت تمامی مؤلفه های آن کارا عمل می نمایند ولی اگر در ارزیابی، واحد مورد نظر ناکارا باشد به کار بردن مدلهای استاندارد تحلیل پوششی داده ها ، در ارتباط با اینکه کدام یک از مؤلفه های آن ناکارا می باشد مقدور نمی باشد. به بیان دیگر کارایی واحد تحت ارزیابی بیانگر وضعیت آن واحد از دیدگاه کارکرد می باشد. به عبارتی نشان می دهد که در مجموع چه مقدار داده استفاده نموده و چه مقدار ستاده تولید کرده است. در واحدی که دارای چندین مؤلفه می باشد باید کارایی مؤلفه ها به صورت جداگانه محاسبه گردد. ولی از آنجایی که داده ها و ستاده هایی مشترک برای این مؤلفه ها وجود دارد که هیچ اطلاعاتی از نحوه میزان هر یک از مؤلفه ها از داده مشترک و یا میزان سهم تولید مؤلفه ها روی ستاده مشترک وجود ندارد، لذا نمی توانیم این چنین مؤلفه هایی را تفکیک نماییم. از این رو مدلهای برنامه ریزی ریاضی خاصی تحت عنوان کارایی مؤلفه ای مطرح می گردد.

طرح اندازه کارایی چند مؤلفه ای نخستین بار توسط فیروگروسوکوف مطرح شد. آنها مسئله تولید را به عنوان یک فرآیند چند مرحله ای در نظر گرفتند که در آن خروجی یک مؤلفه به عنوان ورودی مؤلفه بعدی در نظر گرفته می شداما تنها یک شاخص کارایی کل را بدست می آورند و در داخل سیستم کارایی مؤلفه ها را نادیده گرفتند (Grosskopf, 1996). بعد از آن کوک و همکاران مدلی را ارائه دادند که در این مدل، هر واحد تصمیم گیرنده خود دارای اجزائیست که در کارایی کل تأثیر گذارند. آنها این مدل را برای واحدهای بانکی با مؤلفه های خدمات و فروش اجرا نمودندو کارایی بانکها را در هر دو مؤلفه یاد شده و نیز در کل بدست آوردند(Cook, 2004). در ادامه و در سال ۲۰۰۲ پرسپور بیزلی در رابطه با کارایی آموزشی و تحقیقاتی دانشگاه لندن تحقیقاتی را انجام داد که نهایتاً منجر به انتشار مقاله گردید(Beasley, 2002).

در مدلهای چند مؤلفه ای هر کدام از اجزا می توانند ورودی یا خروجی مختص خود داشته باشند یا ورودیها و خروجیها بین مؤلفه ها تقسیم شود که در ادامه مورد بحث قرار می گیرد.

۲- مواد و روشها

در سال ۱۹۵۷ فارل به اندازه گیری کارایی واحدهای تولیدی دست زد. این مدل کارایی برابر نسبت ورودیها به خروجیها بود (Farrell, 1957). مشکل این مدل از آنچه سرچشممه می گرفت که اهمیت ورودیها و خروجیها به یک اندازه فرض شده بود. به دنبال او مدلهای مختلف DEA طراحی و ارائه شد. این مدلها به طور کلی عبارتند از: مدل CCR^۲ ، مدل BCC^۳ و مدلهای جمعی.

فرض کنید n واحد تصمیم گیرنده به صورت $\{DMU_j : j=1,\dots,n\}$ موجود است که هر کدام از m ورودی مختلف جهت تولید s خروجی استفاده می کنند. y_{rj} و x_{ij} به ترتیب خروجی r ام ($1,\dots,s$) و ورودی i ام ($1,\dots,m$) از واحد تصمیم گیرنده j ام ($1,\dots,n$) می باشند.

¹ decision making units

² Charnes ,Cooper ,Rhodes=CCR

³ Banker , Charnes , Cooper=BCC

اگر فرض کنیم $(v = (v_1, v_2, \dots, v_m) \text{ و } u = (u_1, u_2, \dots, u_s))$ به ترتیب بردارهای وزن های خروجی ها و ورودی ها باشد، در این صورت کارایی واحد DMU_p در فرم مضربی و در ماهیت ورودی به صورت زیر خواهد بود :

$$\begin{aligned} \max \quad E &= \sum_{r=1}^s U_r Y_{rp} \\ s.t.: \quad \sum_{r=1}^s U_r Y_{rj} &\leq 0 \quad j = 1, \dots, n \\ \sum_{i=1}^m V_i X_{ij} &= 1 \\ V_i &\geq \varepsilon \quad i = 1, \dots, n \\ U_r &\geq \varepsilon \quad r = 1, \dots, s \end{aligned} \quad (1)$$

دوآل فرم مضربی(1) را فرم پوششی^۱ مدل CCR با ماهیت ورودی گفته می شود، و θ را مقدار کارایی نسبی واحد های تصمیم گیرنده می نامیم و اگر θ^* مقدار بهینهتابع هدف باشد، ثابت می شود که $0 \leq \theta^* \leq 1$ است. [۱]

$$\begin{aligned} \min \quad &\theta \\ s.t. \quad &\theta X_p - \sum_{j=1}^n \lambda_j X_{ij} \geq 0 \\ &\sum_{j=1}^n \lambda_j Y_{rj} \geq Y_{rp} \\ &\lambda_j \geq 0 \end{aligned} \quad (2)$$

مقدار θ^* بیان کننده کارایی نسبی است و هر DMU_i که روی مرز قرار نداشته باشد ناکارا است و هدف مدل CCR با ماهیت ورودی کاهش حداکثر سطح ورودی با نسبت θ است به طوری که حداقل همان خروجی بتواند تولید شود. برای اولین بار COOK و همکارانش این مدل را ارائه نمودند. مدل آنها شامل واحدهای تصمیم گیرنده ای بود که هر کدام دارای دو مؤلفه بودند(Cook, 2004). این دو مؤلفه از بردارهای ورودی خاص و مشترک استفاده می کردند و هر مؤلفه خروجی خاص خود را دارد. مدل آنها کارایی نسبی هر مؤلفه و کارایی کل هر واحد را که ترکیب محدب کارایی مؤلفه هاست محاسبه نمود.

به طور کلی فرض می شود که n واحد تصمیم گیری دارای b مؤلفه متمایز هستند. X_k^i بردارهای ورودی و خروجی مؤلفه i آمین واحد تصمیم گیرنده k ام و Y_k^c بردارهای ورودی مشترک و خروجی مشترک می باشند. بردارهای ورودی یا خروجی مشترک برداری هستند که به مؤلفه خاصی تعلق ندارند و بین تمامی آنها تقسیم می شوند. سهم هر جزء در این تقسیم بندی مشخص نیست. فرض می شود که بردار a_i سهم مورد استفاده مؤلفه i در تولید بردار ورودی مشترک و β_i سهم آن در بردار خروجی است.

به همین ترتیب V^i و V^S بردارهای وزن ورودی و α_i و μ_S بردارهای وزن خروجیهای یاد شده می باشند. با در نظر گرفتن می توانیم کارایی هر مؤلفه از واحد تصمیم گیرنده را به صورت زیر رابطه (۳) در نظر بگیریم [۹],[۲]

$$e_k^i = \frac{u^i y_k^i + u^s (\beta_i y_k^{(c)})}{v^i x_k^i + v^s (\alpha_i x_k^{(c)})} \quad i = 1, \dots, b. \quad (3)$$

^۴ Envelopment form

بنابراین کارایی کل هر DMU به صورت رابطه (۴) قابل محاسبه می باشد :

$$e_k^{(a)} = \frac{\sum_{i=1}^b u^i y_k^i + \sum_{i=1}^b u^i \beta_i y_k^{(c)}}{\sum_{i=1}^b v^i x_k^{(i)} + \sum_{i=1}^b v^s (\alpha_i x_k^{(c)})} \quad (4)$$

پس مسأله ارزیابی DMU_k ، به صورت مدل (۵) صورت می پذیرد که آن را کارایی چند مؤلفه ای (MCDEA) می نامیم:

$$MAX \quad e_k^{(a)} \quad (5)$$

$$e_j^i \leq 1, \quad i = 1, \dots, b, \quad j \in y_0$$

$$\sum_{i=1}^b \alpha_i = 1$$

$$\sum_{i=1}^b \beta_i$$

$$u^i \geq \varepsilon, \quad i = 1, \dots, b,$$

$$v^i \geq \varepsilon, \quad i = 1, \dots, b,$$

$$v^s \geq \varepsilon, \quad i = 1, \dots, b,$$

$$u^s \geq \varepsilon, \quad i = 1, \dots, b,$$

$$\alpha_i \geq 0, \quad i = 1, \dots, b,$$

$$\beta_i \geq 0 \quad i = 1, \dots, b,$$

با توجه به اینکه مدل فوق، مدلی غیر خطی است از این رو با تبدیلات زیر و اعمال تغییرات چارنز-کوپر می توانیم یک مدل خطی داشته باشیم:

$$\bar{u}^{si} = u^{si} \beta_i, \quad i = 1, \dots, b$$

$$\bar{v}^{si} = v^{si} \alpha_i$$

پس مسأله (۵) به صورت (۶) تبدیل می گردد که یک مدل برنامه ریزی خطی است :

$$\begin{aligned} MAX \quad & \sum_{i=1}^b u^i y_k^i + \sum_{i=1}^b \bar{u}^{si} y_k^c \\ \text{Subject to} \quad & \sum_{i=1}^b v^i x_k^i + \sum_{i=1}^b \bar{v}^{si} x_k^c = 1 \end{aligned} \quad (6)$$

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^{vb} u^i y_j^i + \sum_{i=1}^b \bar{u}^{si} y_j^c - \sum_{i=1}^b v^i x_j^i - \sum_{i=1}^b \bar{v}^{si} x_j^c &\leq 0 \quad j \in y_0 \\ u^i y_j^i + \bar{u}^{si} y_j^c - v^i x_j^i - \bar{v}^{si} x_j^c &\leq 0 \quad i = 1, \dots, b, \quad j \in y_0 \\ u^i \geq \varepsilon & \quad i = 1, \dots, b, \quad j \in y_0 \\ \bar{u}^{si} \geq \beta_i \varepsilon & \quad i = 1, \dots, b \\ v^i \geq \varepsilon & \quad i = 1, \dots, b \\ \bar{v}^{si} \geq \alpha_i \varepsilon & \quad i = 1, \dots, b \end{aligned}$$

تعريف(۱) : اندازه کارایی کل ($e_k^{(a)}$) یک ترکیب خطی از اندازه کارایی مؤلفه های آن واحد ($e_k^{(i)}$) می باشد یعنی خواهیم

$$e_k^{(a)} = \sum_{i=1}^b \lambda_i e_k^{(i)}$$

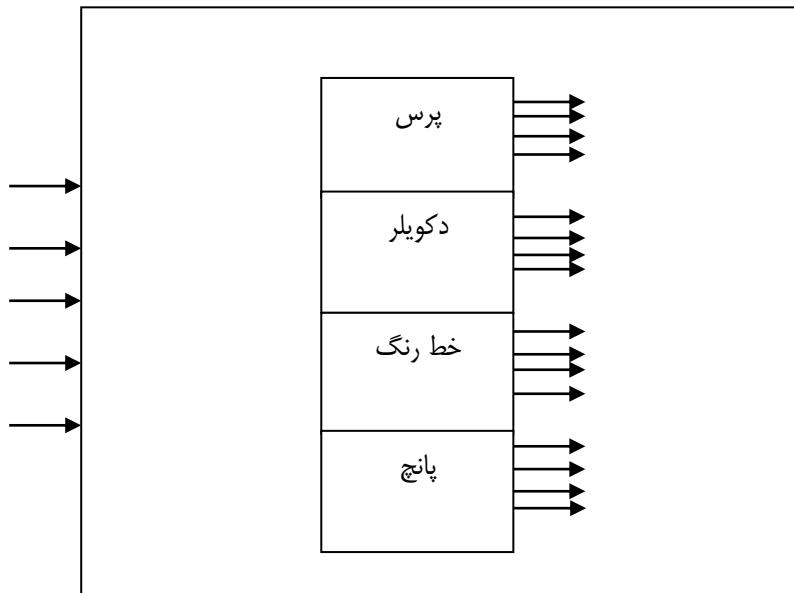
تعريف(۲) : واحد تصمیم گیرنده چند مؤلفه ای را کارا می خوانیم اگر کارایی کل این واحد ($e_k^{(a)}$) برابر یک باشد و اگر کارایی کل واحد یک گردد مطمئناً کارایی تمامی مؤلفه های واحد نیز یک خواهد بود.

اگر کارایی کل ، واحد گردد \Leftrightarrow کارایی تمامی مؤلفه ها یک است

توضیح این که: فرض کنیم همه اجزای واحد تحت ارزیابی کاراباشند یعنی $e_k^{(i)} = 1$ در این صورت با تعريف $e_k^{(a)} = \sum_{j=1}^b \lambda_j e_k^{(i)}$ و با دانستن این که $e_k^{(a)} = 1$ می توان گفت از طرفی فرض کنیم $e_k^{(a)} = 1$ باشد اگر هر زیر مؤلفه $1 \prec e_k^{(i)}$ باشد در این صورت $1 \prec e_k^{(a)}$ خواهد شد که این خلاف فرض است.

تعريف (۳) : در مدل(۵)، کارایی کل واحد تحت ارزیابی نمی تواند بیشتر از یک باشد یعنی همواره خواهیم داشت $e_k^{(a)} \leq 1$ توضیح اینکه ، با استناد به تعريف(۱) اگر کارایی کل به صورت $e_k^{(a)} = \sum_{i=1}^b \lambda_i e_k^{(i)}$ یک ترکیب خطی از اجزای واحد می باشد از این رو همواره $1 \leq e_k^{(a)} \leq [9][4]$.

در این قسمت کارایی چند مؤلفه ای را در یک واحد نگهداری تعمیرات(نت) مربوط به شرکت شاسی ساز مورد بررسی قرار می دهیم؛ این ارزیابی طی چهار دوره شش ماهه انجام پذیرفته و نهایتاً نتایج علمی این بررسی به صورت جداولی بیان می شود. واحد نگهداری تعمیرات(نت) شرکت مورد نظر، دارای چهار حوزه پرس، دکویلر، خط رنگ و پانچ می باشد. برای هر واحد نت) مدل ارزیابی و شاخصهای ورودی و خروجی به صورت شکل (۱) تعريف می گردد:

شکل شماره (۱) Dmu یک واحد نت

مدل ارائه شده دارای پنج ورودی مشترک و چهار خروجی می باشد که در ذیل تک تک شاخصهای ورودی و خروجی معرفی می گردند.

الف - شاخصهای ورودی:

تمامی ورودیها به صورت مشترک بین چهار حوزه می باشد به طوری که حوزه پرس به اندازه α_1 و حوزه دکویلر به اندازه α_2 و حوزه خط رنگ به اندازه α_3 و در نهایت حوزه پانچ به اندازه α_4 از ورودی خاص سهم می برد مقادیر α_1 تا α_4 اسکالار هایی هستند که مقادیر آنها مشخص نمی باشد ولی همه آنها در فاصله $(0, 1)$ هستند ورودیهای واحد عبارتند از:

- هزینه هایی کیفی: مخارجی که درامور کیفی صرف واحد تعمیرات نگهداری می شود.
 - کلاسهاي آموزشي: حاصلضرب مجموع نفر ساعتی که از اين واحد در کلاسهاي آموزشي شركت داشته اند در اهميت هر کدام از اين کلاسها(این اوزان با توجه به نقشی که کلاسها در بالابدن اطلاعات وافزایش کارابي سیستم داشتند توسط مدیر واحد تعیین شد).
 - هزینه مواد و قطعات صرف شده: این ورودی شامل هزینه هایی است که در زمان خرابی صرف تعمیرات می شود.
 - پروژه ها و پیشنهادات تصویب شده: این پیشنهادات و پروژه ها توسط مدیر یا کارشناسان واحد ارائه و پس از تصویب اجرا می شوند. هر کدام از این پروژه ها با توجه به نقشی که در بهبود واحد داشته از نظر معیارهای میزان نوآوری، اعتبار واحد، زمانبری و بودجه وزن دهی شدند. این ورودی از مجموع حاصل ضرب وزن معیارها در وزن هر گزینه بدست آمده است(روش saw^۵).
 - کل نفر ساعت فعالیت: به مجموع نفر ساعت فعالیت واحد pm° و em° در هر دستگاه گفته می شود.
- تاکید می گردد اطلاعات در چهار دوره شش ماهه متوالی در دو سال تهیه گردیده است که در جدول شماره (۱) آورده شده است.

^۵ Single additive weighing method

^۶ Preventive maintenance

^۷ Engineering maintenance

هرزینه مواد و قطعات صرف شده	نفر ساعت فعالیت	کلاس های آموزشی	پرورش های تصویب شده * اهمیت	هزینه کیفی	ورودیها
۲۴۴۰۹۱۸	۴۴۳۷.۲۱	۱۲۰۰	۳۸۰	۱۵۷۰۱۷۶۴۰	نیمه اول سال اول
۵۱۴۴۶۷۶۴	۷۴۳۷.۴	۴۱	۴۱۴	۱۲۸۵۲۰۲۰۲	نیمه دوم سال اول
۹۰۰۰	۷۶۱۸	۳۰	۱۷۸	۲۹۱۹۸۵۰۹۹	نیمه اول سال دوم
۸۵۵۳۸۹۶	۷۸۹۰	۱۰	۲۲۹	۲۳۱۳۷۱۴۶۷	نیمه دوم سال دوم

جدول شماره (۱) - اطلاعات ورودی واحد ها

ب - شاخصهای خروجی:

شاخصهای خروجی برای هر حوزه به طور جداگانه تعریف گردیده و شامل موارد زیر می باشند:
MTBF - عبارت است از معکوس متوسط فاصله زمانی بین دو خرابی متوالی

زمان در دسترس / تعداد خرابیها = فرانس خرابی (L)

$$MTBF = 1/L$$

MTTR - شاخص MTTR متوسط زمان لازم برای تعمیر را نشان می دهد (واحد زمان ساعت می باشد) و برابر نسبت زمان خرابی به تعداد خرابیها می باشد.

OEE : نگهداری و تعمیرات بهره ور فرآگیر یک ابزار بهبود در رده عملیاتی است که هدف آن بهبود اثر بخشی تجهیزات و کاهش ضایعات می باشد. اثربخشی کلی تجهیزات از طریق فرمول زیر محاسبه می شود:

$$\text{نسبت کیفیت} \times \text{نسبت کارائی} \times \text{قابلیت دسترسی} = \text{اثربخشی کلی تجهیزات}$$

➤ قابلیت دسترسی

می توان نتیجه گرفت که همان نسبت بهره برداری از ماشین آلات است؛ در ضمن اتفاف های زیر نیز در این مقوله می گنجند:

- اتفاف ناشی از خرابی های اضطراری
- اتفاف ناشی از آماده سازی و تنظیم

طریق محاسبه آن با استفاده از فرمول زیر است:

$$100 * (\text{زمان اتفاف های ایجاد شده} - \text{کل زمان})$$

کل زمان

➤ نسبت کارایی

اتفاق های زیر را پوشش می دهد:

- اتفاف های ناشی از حرکت بدون تولید و توقفات جزئی و کوتاه مدت
- اتفاف های ناشی از کاهش سرعت

کارایی از طریق فرمول مقابله نیز محاسبه می شود:

$$100 * (\text{تعداد تولید} * \text{زمان تولید یک قطعه})$$

زمان، کل، تولید

➤ نسبت کیفیت

نسبت کیفیت یا میزان محصول سالم قسمت سوم فرمول اثربخشی کلی تجهیزات را تشکیل می‌دهد. این قسمت نیز اتلاف‌های زیر را پوشش می‌دهد:

- اتلاف ناشی از کیفیت محصول و دوباره‌کاری
- اتلاف ناشی از آغاز تولید

که از طریق فرمول روبرو محاسبه می‌شود:

$(\text{تعداد تولید فاقد کیفیت لازم} - \text{تعداد کل تولید}) / \text{تعداد کل تولید}$

اطلاعات خروجی واحدها طی چهار دوره محاسبه شده و به صورت جدول (۲) می‌باشد

خرجهایها	قابلیت دسترسی	MTBF	MTTR	OEE
نیمه اول سال				
اول	پرس	۸۵	۶/۴۵	۰/۸۶
	دکویلر	۹۸	۹۵/۴۵	۰/۶۷
	رنگ	۹۷	۲۱/۸۷	۴۴
	پانج	۹۶/۵	۴۸۸	۱
نیمه دوم سال				
اول	پرس	۹۶/۶	۱۴.۲۸	۰/۳۹
	دکویلر	۹۷/۵	۱/۸۸	۱/۸۵
	رنگ	۹۴/۵	۱۰/۸	۰/۴۵
	پانج	۸۷	۱۴/۱۶	۰/۸۲
نیمه اول سال				
دوم	پرس	۹۷/۵	۱۵/۴۴	۰/۲۵
	دکویلر	۹۶	۷۵	۱/۴۴
	رنگ	۹۳/۵	۵/۶۸	۰/۲۸
	پانج	۸۸/۵	۸/۱۳	۰/۷۱
نیمه دوم سال				
دوم	پرس	۹۷/۵	۱۵/۴۷	۰/۳۱
	دکویلر	۹۹	۲۲۵	۰/۴۴
	رنگ	۹۶/۵	۱۰/۴۴	۰/۳
	پانج	۹۶	۳۰	۰/۶۲

جدول شماره (۲): اطلاعات خروجی واحدها

پس از جمع آوری اطلاعات مربوطه در چهار دوره با استفاده از نرم افزار LINDO شاخص کارایی مؤلفه‌ای محاسبه شده است که نتایج بصورت کارایی کل و تفکیک هر مؤلفه در جدول (۳) آورده شده است

دوره ارزیابی	کارایی مؤلفه اول	کارایی مؤلفه دوم	کارایی مؤلفه سوم	کارایی مؤلفه چهارم	کارایی تجمعی
نیمه اول سال اول	۰/۶۱۹۸	۰/۶۴۱	۱	۰/۷۶۲۳	۰/۸۲
نیمه دوم سال اول	۱	۱	۱	۱	۱
نیمه اول سال دوم	۰/۷۹۹۴	۰/۹۸۴۹	۰/۸۹۵۲	۰/۷۷۳۶	۰/۷۹۹۴
نیمه دوم سال دوم	۰/۹۰۱۳	۱	۱	۱	۰/۹۹۹

جدول شماره (۳): کارایی کل دوره ها به تفکیک مؤلفه هر واحد

همان طوری که در قسمت(۳) آورده شد اگر یک واحد در هر چهار مؤلفه کارا باشد، در آنصورت در کل نیز کارا خواهد بود و بر عکس اگر کارایی تجمعی یک واحد یک باشد مطمئناً کارایی مؤلفه های آن نیز یک خواهد بود با توجه به جدول(۳) مشاهده می شود واحد نت در نیمه دوم سال اول در هر چهار مؤلفه پرس، دکویلر، خط رنگ و پانچ کارا گردیده و از این رو در کل دوره نیز کارا است .

کارایی تجمعی واحد نت در نیمه دوم سال دوم مقداری نزدیک به یک دارد که این موضوع نشان می دهد این واحد دست کم در یکی از واحد ها اندکی ناکارایی بر خوردار می باشد و محاسبات کارایی های مؤلفه ها نشان می دهد این واحد در حوزه پرس با اندک ناکارایی (کمتر از ۰.۱) مواجه است. شناسایی و رفع موانع در حوزه پرس ، مطمئناً بهبود شرایط را به همراه خواهد داشت. در نیمه اول سال دوم میزان کارایی تجمعی زیر یک بوده و با توجه به جدول(۴) مشاهده می گردد که در تمامی حوزه ها واحد مذکور ناکارا می باشد، به طوری که میزان ناکارایی در مؤلفه پانچ بیشتر از حوزه های دیگر است. نیمه اول سال اول نیز وضعیت مشابه نیمه اول سال دارد. دو حوزه پرس و دکویلر به شدت از ناکارا می باشند.

با نگاهی کلی به مقادیر کارایی می توان استنباط نمود که شرکت در نیمه دوم سال عملکردی به مراتب بهتر از نیمه اول سال دارد در نیمه دوم سال اول واحد کارا و در نیمه دوم سال سال دوم واحد نیز تقریباً کاراست ولی در نیمه های اول سال واحد نت از وضعیت مطلوبی برخوردار نمی باشد که لزوم بازنگری در عملکرد و احیاناً برنامه واحد در نیمه های اول سال ضروری به نظر می رسد.

۳- نتایج و بحث

در بسیاری از کاربردهای تحلیل پوششی داده ها، مدل های ارائه شده تنها برای به دست آوردن یک برآورد کلی از اندازه کارایی طراحی شده اند امادر اغلب کاربردهای علمی ممکن است واحدهای تصمیم گیرنده تحت ارزیابی به مؤلفه های متفاوت تقسیم شوند که این مؤلفه ها اغلب دارای یک یا چند ورودی و یا خروجی های مشترک هستند و تمامی مؤلفه ها با سهم های مختلف در مصرف و یا تولید شاخصهای ورودی و یا خروجی سهیم اند . در این مقاله مدل کارایی مؤلفه ای در حوزه نت یکی از شرکتهای زیر مجموعه گروه بهمن پیاده شده و نتایج به صورت کاربردی محاسبه و ارائه گردیده است. محاسبات نشان داده، واحد مذکور در نیمه دوم سال از عملکرد بهتری نسبت به نیمه های اول سال برخوردار می باشد.

۴- منابع

- Charnes, A., Cooper WW, & Rhodes, E. (1978). Measuring the efficiency of decision making units. European Journal of the Operational Research, 2,429–44.
- Wade, Cook, Moez Hababou, Hanse J. H., Tuenter. (2000). Multi component Efficiency Measurement and Shared Inputs in Data Envelopment Analysis: An Application to Sales and Service Performance in Bank Branches. Journal of Productivity Analysis, 14, 209–224

3. Charnes, A. Clarke, C., Cooper, W.W., Golany, B. (1985). A development study of DEA in measuring the effect of maintenance units in the U.S. Air Force. *Annals of Operations Research*, 2, 95–112.
4. Wade D. Cook a, Rodney H. Green. (2004). Multi component efficiency measurement and core business identification in multi plant firms: A DEA model. *European Journal of Operational Research* 157. 540–551.
5. Cook, Wade D., Moez Hababou, & Hans J. H. Tuenter. (1999). Multi component efficiency measurement and shared inputs in data envelopment analysis: An application to sales and service performance in bank branches. *Research program (york university (Toronto, ont.). schulich school of business; no.99-09. North York, Ont.: York University Schulich School of Business.*
6. R. Fare, S. Grosskopf. (1996). Productivity and intermediate products: a frontier approach . *Computational Economics*. 50 (1). 65–70.
7. Hajshirmohammadi, Ali .(2004). Total Productive Maintenance. Esfahan .Arkan publication. Fourth edition, 234 (Translated in Persian).
8. Hosseini, M. (2002). Total Productive Maintenance .industrial management organization. Publication. Fifth edition, 305.
9. G.R. Jahanshahloo a, A.R. Amirteimoori b,S. Kordrostami. (2004). Multi-component performance, progress and regress measurement and shared inputs and outputs in DEA for panel data. *Mathematics and Computation*, 151, 1–16.